

Bet. o. lovf. vedr. vikarordninger inden for jordbruget

Til lovforslag nr. L 131. Betænkning afgivet af landbrugs- og fiskeriudvalget den 8. april 1981

Betænkning

over

Forslag til lov om tilskud til vikarordninger inden for jordbruget

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med landbrugsministeren, der tillige skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, venstres, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*, idet det forudsættes, at det statslige tilskud, der er et bloktilskud til de enkelte vikarforeninger, primært anvendes til dækning af vikarhjælp ved sygdom, samt at ansvaret for administrationen af reglerne og udformningen af vikarordningen påhviler den enkelte forenings bestyrelse.

Vikarordningen bør i første række komme brugere til gode ved sygdom, men også ved efteruddannelse. Reglerne bør derfor udformes således, at det tilstræbes, at jordbrugeren ved sygdom får dækket differencen mellem den løn, vikaren skal have, og det beløb, der kan modtages fra den frivilligt tegnede sygedagpengeordning.

Det må være den enkelte forenings bestyrelse, der har ansvaret for, hvordan dens vikarordning indrettes. Dog således, at en vikarordning normalt først er tilskudsberettiget, når der er ansat en fast deltidsbeskæftiget arbejdsfordeler og vikarer svarende til 3 fuldtidsbeskæftigede.

Et *mindretal* (det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet finder, at det bliver en myndigelseslov til landbrugsministeren, samtidig med at der bliver pålagt landbruget så

store ekstra byrder ved at benytte denne lov, at det umuliggør, at landbruget kan bruge denne vikarordning.

Det er præcis det modsatte, der er brug for. I stedet for at tappe landbruget for penge, skal erhvervet have forbedret sine indtjeningsmuligheder, så man selv vil være i stand til at ansætte sine medhjælpere, ikke blot i sygdomstilfælde, men også til at lette den store daglige arbejdsbyrde.

Et *andet mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Det er ikke mindretallets opfattelse, at det fremlagte lovforslag vil være til nogen hjælp for landbruget, idet det, der vil blive resultatet, vil være en forøgelse af de statslige udgifter og også være en økonomisk belastning for landbrugserhvervet. Filosofien med ansættelse af en lang række statsansatte vikarer og administratorer er efter mindretallets opfattelse fejlagtig i sin grundholdning.

Et *tredje mindretal* (socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse uændret* og udtrykker sin tilfredshed med, at der med dette lovforslag åbnes mulighed for en vikarordning inden for landbruget, der kan blive en hjælp i dagligdagen for mange landmænd. Mindretallet anser intentionerne bag lovforslaget om opbygning af arbejdsformidling som værende for bureaukratisk. Flertallets betænkning bidrag har dog løst op for denne tendens, men mindretallet ville gerne have haft en yderligere afbureaukratisering ind, men det har ikke været muligt. Mindretallet vil støtte for-